

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Sfintele Paști, a Orbului din naștere

Duhul lui Dumnezeu este Stăpân și Împărat în cer și pe pământ și cârmuiește sus și jos și cârmuiește lumea, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt Cuvântul Tatălui, Cuvântul lui Dumnezeu între cer și pământ și fac cunoscută lucrarea Duhului Sfânt prin cuvânt rostit și Mă port pe deasupra pe nor, iar pe pământ se scrie acest cuvânt și păstoresc cu el, căci sunt Păstor.

Și cum adică acest cuvânt purtat pe nor și așezat în cartea sa din zilele acestea? Amin-tesc din Scripturi grăirea Mea cu Adam în rai și auzea acesta glasul Meu și grăia cu Mine când îi grăiam lui. Moise Mi-a auzit glasul în vâlvătaie de foc pe munte și Mi-a scris cuvântul pe care îl auzea când Eu îi grăiam lui. Ilie proorocul Îmi auzea foșnetul și glasul cuvântului Meu aproape lui și a rămas scris pe pământ cuvântul lui Dumnezeu cu omul. La fel proorocii și regii lui Israel, apostolii și sfinții apoi în lucrarea Mea cu ei pe pământ, și Mă descopeream lor prin cuvânt, prin vedenie și prin darurile Duhului Sfânt și-Mi lăsam pe pământ lucrarea și cârmuiam, așa cum și în zilele acestea Îmi las glasul peste pământul român și-Mi este scris cuvântul și merge el și se vestește și cârmuiește și aduce spre știre planul lui Dumnezeu, plan scris, după care îngerii lucrează împlinind, și iată șaptezeci de ani de cuvânt, ca râul care curge deasupra neamului român și adapă pământul și omul și facerea toată după planul cel de sus, căci toate așteaptă și ascultă de la Dumnezeu Făcătorul să vină toate, căci din cer cârmuiește Domnul, nu de pe pământ este cârmuirea, iar pe pământ se dă luptă de împotrivire între om și Dumnezeu, fiindcă omul nu are minte din cer, și are din sine, și cu ea intră în luptă de împotrivire asupra Domnului și pierde omul de fiecare dată, bietul de el, și iată, iată, nu este altă formă de cârmuire cu alt fel de nume, ci numai conducerea cea de la Dumnezeu este cea care cârmuiește și biruiește, oricât de mare ar da să stea omul care se vrea mare peste oameni. O, dar cum să fie mare cel care acum este, iar mâine nu mai este și piere odată cu mărirea lui, iar Eu, Domnul, sunt Cel veșnic ca și cuvântul Meu? Amin.

Cu graiul gurii Mele așezat în carte în zi de duminică Mă îndrept spre sfatul țării, spre cei care stau pe scaunele de cârmuire peste neamul român și ca să știe aceștia că peste ei este Dumnezeu și le grăiește lor din nor și Își începe grăirea peste ei cu urarea care așează la sfat pe cei care se adună să pună la cale cele pentru țară.

Și iată, pace vouă, și ridicați-vă de pe scaune ca să întâmpinați pe Domnul, Care cuvin-tează și lucrează biruință cerească peste țară!

Vin să vă fac cunoscut că trebuie să vă aplecați unul în fața celuilalt ca frați ai acelui neam și să vă așezați la sfat pentru mers pe mai departe al țării, dar dacă dați și tot dați să lucrați altfel decât Dumnezeu, Care cârmuiește lumea toată, dacă veți da ca și până acum să vă căutați fiecare întâietatea și binele vostru mai întâi, dacă încă nu veți pricepe cum trebuie să stați în sfatul cel pentru țară, o, nu va veni pacea peste acest neam atât de obosit și atât de dezbinat în urma atacului omului potrivnic care se luptă din ascuns să culce la pământ acest ținut și neam, iar această lucrare rea se numește lucrarea lui antichrist. O, nu veți avea izbândă și veți păstra încă suferință și nedumerire și încordare peste duhul poporului român, popor rupt în două din pizma diavolului vrăjmaș și neastâmpărat cu lucrarea lui pitită la întunerice, și cu care trimite săgeți ca să slăbească statul pe picioarele lui al neamului român.

Așadar, ascultați! Aplecați-vă înaintea cuvântului Meu de peste voi, aplecați-vă așa cum Mă aplec Eu vouă acum prin cuvânt cu rugămintă în el înaintea voastră, și apoi faceți ca Dumnezeu și aplecați-vă unul în fața celuilalt! Dați dintre voi săgețile pe care dați să le

tot înmulțiți și să vă păstrați în duhul răzbunării și al gândirii de sine în numele țării, și mai bine luați gândirea cea sănătoasă, și totul cu dragostea cea care nu caută ale sale și nu pune la socoteală răul și nu pizmuiește și, din contra, pe toate le rabdă și le nădăjduiește și rămâne, căci dragostea nu cade niciodată, așa este scris. Auziți voi?

O, fiilor care aveți în mâini soarta și mersul țării, luați de la Dumnezeu ca semn bun, căci s-a ales prin luptă grea un cârmaci iscusit, iubitor cu multul de țară și neam. Ridicați-vă iubind voi țara ca și el și înconjurați cu credincioșie acest fiu cu inimă mare, o, și nu vă mai iubiți pe voi înșivă ca și până acum, și nu veți putea aceasta ce vă cer dacă nu veți ști să semănați cât de puțin cu Dumnezeu, cu Mine, Care Mi-am pus viața pentru iubirea de oameni, fiilor, căci Duhul Meu este duh iubitor de oameni, și așa să faceți și voi dacă v-ați făcut rost de loc pe scaunele țării. Iar dacă încă ați făcut aceasta doar ca să ajungeți mari și tari și bogați și la putere din dor de putere, să știți, fiilor, că vă vor respinge aceste scaune, pe care stă scris un cuvânt tainic, și care se cheamă dreptatea.

Așadar, cu aplecare acum, Eu, Iisus Hristos, Păstorul Cel de la Tatăl venit să păstoresc, vă rog cu aplecare, îmbrățișați-vă întru același duh al păcii și al iubirii de neam și de țară și așezați-vă sub taina cea lucrătoare a Duhului Sfânt, și împreună sub puterea Lui cea mare puneți la cale în sfatul țării mersul cel bun și curat al neamului român pe mai departe. Adunați-vă iubind țara și înconjurați-l pe fiul așezat acum pe scaunul de cârmuire înaintea popoarelor și lăsați Duhul lui Dumnezeu să croiască împreună cu voi cărări mărețe și mers cu biruință și cu pace multă, multă, și, iarăși, cu unire între frații români, și faceți tot ce vă stă în putință să iasă dintre voi și dintre români dezbinarea, temerea, nedumerirea pentru ziua de mâine, pentru viața urmașilor voștri, și de aceea căutați să învățați din mers să nu aveți mai multe feluri de gândiri și de dorințe și de planuri, iar dacă este și aceasta, măcar să rămână după sfat tot ce este mai pe potrivă ca să iasă la lumină și la mers bun țara și neamul și urmașii, și nu uitați un sfat măreț, că iată ce las spre lucrare între voi:

O, fiilor, o, fiilor, învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și iară să învățați să fiți pildă bună unul altuia, așa încât să vă luați după cel mai înțelept dintre voi, după cel mai blând și mai iubitor de frați și neam, după cel mai umilit, și care poartă această înțelepciune a vieții de pe pământ, și urmați-i pe unii ca aceștia, căci dacă trufia vă va paște și de acum înainte, așa cum s-a văzut de peste tot în toți acești ani de după ziua eliberării pentru credință și mers fără de jug, o, luați aminte, luați aminte că trufia nimicește omul și frăția dintre frați, și atunci Eu, Domnul, va trebui să curăț aria de duhul trufiei, o, și nu voiesc să fie durere și umilire pentru cei care nu s-ar putea vindeca de trufie, de acest duh rău.

șadar, dau poruncă îngerilor împlinitori ai cuvântului Meu să pună în lucru sfatul Meu cel pentru voi, căci se poate ca voi să vă arătați neprimitori, nepăsători de cuvântul lui Dumnezeu și să faceți pe mai departe după mintea voastră, care nu are din cer dacă nu este credință și aplecare și multă pace în sfatul țării.

De aceea Eu, Iisus Hristos, Păstor pentru voi de la Tatăl trimis cu carte scrisă spre voi, vă îndemn pe voi și vă spun cu duh duios: aplecați-vă și ascultați!

Asumați-vă greșelile de până acum și dați loc păcii între voi și Mine, între voi și voi, că nu e nimeni să nu fie greșit, fiilor, și de aceea păcatele asumate sunt spre iertarea lor și spre împăcarea cu Dumnezeu, ca să vină de la El binele cel așteptat să vină peste acest neam.

O, pace vouă, și faceți pace între frați, ca toți să fie una și să vină binecuvântarea cea mare peste neamul român! Iar și iar, pace vouă, o, fiilor, și păstrați-vă întru ea! Amin.

Acum Mă aplec cu recunoștință vouă, celor ce-Mi faceți intrarea cuvântului Meu în cetate ca să-l puneți pe cale și să meargă el acolo unde bate ca să intre.

O, fiilor, vă găsesc zdrobiți, îndurerați și încercați de dureri. Așa sunt și Eu, așa e și Dumnezeu, fiilor. Vă mângâi prin răbdarea sub care stați fără de cârtire, căci pe pământ e ca pe pământ, unde Domnul nu este iubit, nu este căutat, nu este primit, nu este urmat. Aștep-

tăm cumva să se mai liniștească lupta dintre întuneric și lumină, dar nu este umilință, nu este căință, nu este aplecare, nu este cuvânt de strigare, iar lupta este slabă încă, fiindcă întunericul este nevăzut cu lucrarea sa și se vede doar rodul lui cel rău și atât de rău, iar Mie și vouă ne este milă de oameni, fiilor.

Așa, încercați de peste tot cum sunteți, hai să punem încă în carte cuvânt de binecuvântare, de spor pentru apropierea de sfârșit al lucrului frumuseții și slavei Mele, în brațe cu grădina de la Maluri, prin care Eu, Domnul, Îmi spun și Îmi povestesc povestea Mea cea de șaptezeci de ani, de cuvântul lui Dumnezeu la Pucioasa pe plaiul neamului român, și iată, e lipsă mare de mângâiere, fiilor, dar noi avem această datorie înaintea Tatălui și a cerului, care prea mult așteaptă vederea cea întreagă să se deschidă și să se vadă locul începutului Meu în mijlocul neamului român, grădinița de rai în care Eu, Domnul, am coborât acum șaptezeci de ani și Mi-am început râul de cuvânt scris, iar apoi, după patruzeci de ani i-am rupt zăgăzul și l-am lăsat să curgă peste margini și scriem acum, fiilor, scriem șaptezeci de ani de cuvânt peste pământ, și vom așeza mirul binecuvântării peste această grădiniță de rai de la Maluri și va fi în ziua aceea sărbătoare mare pe pământ, sărbătoare românească pe pământul român, o, fiilor. Amin, amin, amin.

12/25-05-2025